

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Secția de Contencios Administrativ și Fiscal

Decizia nr. 3875/2007

Pronunțată, în ședință publică, astăzi 12 octombrie 2007.

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Prin acțiunea înregistrată la Tribunalul Suceava la data de 9 octombrie 2006, reclamanta U.R. a solicitat, în contradictoriu cu pârâtul M.J. – C.C.C.L.R.A., anularea Deciziei nr. 346/2004 - 97/2005 emisă de pârât și obligarea acestuia să emită o nouă decizie prin care să i se recunoască fiului ei C.I.M., decedat, calitatea de luptător în rezistența anticomunistă, cu acordarea drepturilor prevăzute de O.U.G. nr. 214/1999.

Prin sentința nr. 3592 din 16 noiembrie 2006, Tribunalul Suceava, secția comercială, de contencios administrativ și fiscal, a declinat competența judecării cauzei în favoarea Curții de Apel Suceava, în temeiul prevederilor art. 6 alin. (1)¹ din O.U.G. nr. 214/1999, ale art. 3 pct. 1 C. proc. civ., ale art. 10 alin. (3) din Legea nr. 554/2004, decizia atacată fiind emisă de M.J., care are calitatea de autoritate centrală.

Curtea de Apel Suceava, secția comercială, de contencios administrativ și fiscal, prin sentința nr. 51 din 26 martie 2007, a admis acțiunea, a dispus anularea Deciziei nr. 346 din 14 septembrie 2006 emisă de pârât și a recunoscut, în favoarea fiului reclamantei, C.I.M., în prezent decedat, calitatea de luptător în rezistența anticomunistă, urmând ca reclamanta să beneficieze de drepturile conferite prin O.U.G. nr. 214/1999, cu modificările ulterioare.

Pentru a pronunța această sentință, Instanța a reținut, în esență, că manifestările fiului reclamantei, potrivit regimului comunist, au fost urmate de anchetarea lui o perioadă îndelungată fiind reținut zile și nopți în șir la sediul securității și supus la interogatorii repetate ceea ce constituie măsuri abuzive, prin priver de libertate, pentru efectuarea de cercetări, în sensul art. 1 alin. (1) raportat la art. 3 lit. a) din O.U.G. nr. 214/1999.

De altfel, a mai reținut Instanța că din probatoriul administrat în cauză rezultă, fără echivoc, faptul că împotriva întregii familii a reclamantei au fost luate măsuri restrictive, având de suferit inclusiv la serviciu.

Împotriva sentinței primei Instanțe a declarat recurs, în termen legal, pârâtul M.J., pentru motivele prevăzute de art. 304 pct. 4 și 9 C. proc. civ.

În dezvoltarea motivelor de recurs, recurentul - pârât a arătat că intimata - reclamantă nu a depus la dosarul cauzei nici un înscris din care să rezulte că fiul său a fost supus unei măsuri abuzive în sensul art. 3 din O.U.G. nr. 214/1999.

În opinia recurentului - pârât, faptul că fiul intimatei - reclamante a dat mai multe declarații nu poate conduce la concluzia că a fost reținut pentru cercetări din motive politice, propunerile de exmatriculare sau de internare într-o școală de corecție în ipoteza în care au existat, nu se încadrează în categoriile de măsuri administrative abuzive prevăzute de lege, iar decesul s-a produs la aproape 4 ani de la data la care fiul intimatei - reclamante a scris pe pereții unei clădiri din Botoșani mesaje anticomuniste.

În concluzie, recurentul - pârât a arătat că în absența unor înscrise doveditoare, în măsură să contrazică adresele emise de S.R.I. și C.N.A.S., potrivit cărora fiul intimatei - reclamante nu a fost arestat sau reținut pentru cercetări din motive politice, sentința atacată este nelegală și netemeinică în raport cu dispozițiile O.U.G. nr. 214/1999.

Examinând cauza în raport de motivele invocate de recurentul - pârât și cu prevederile art. 304¹ C. proc. civ. Înalta Curte constată că recursul nu este fondat.

Primul motiv pe care a fost întemeiată în drept calea de atac este cel prevăzut de art. 304 pct. 4 C. proc. civ., dar această critică nu a fost deloc dezvoltată, iar Instanța de Fond a judecat procesul în limitele atribuțiilor recunoscute puterii judecătorești și potrivit propriei competențe, prevăzute de art. 6 alin. (2) din O.U.G. nr. 214/1999, corelat cu art. 10 alin. (1) din Legea nr. 554/2004.

Nici motivul de recurs prevăzut de art. 304 pct. 9 C. proc. civ. nu este întemeiat în cauză, pentru că sentința recurată

reflectă interpretarea și aplicarea corectă a dispozițiilor O.U.G. nr. 214/1999, în raport cu situația de fapt rezultată din probele administrate.

O.U.G. nr. 214/1999 aprobată prin Legea nr. 568/2001, cu modificările ulterioare, în forma în vigoare la data emiterii deciziilor contestate, recunoștea calitatea de luptător în rezistența anticomunistă desfășurată în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, persoanelor condamnate pentru infracțiuni săvârșite din motive politice sau supuse, din motive politice, unor măsuri administrative abuzive.

Măsurile administrative abuzive sunt definite în art. 3 din O.U.G. nr. 214/1999, între acestea figurând cu privarea de libertate în locuri de deținere sau pentru efectuarea de cercetări (art. 3 lit. a)).

Instanța de Fond a reținut în mod corect că situația fiului intimatei - reclamante se încadrează în prevederile art. 3 lit. a) teza a II-a din O.U.G. nr. 214/1999, privarea de libertate pentru efectuarea de cercetări.

În acest sens, declarațiile martorilor A.D. și F.D.C., potrivit cărora fiul intimatei - reclamante a fost chemat în mod repetat de organele de securitate, fiind reținut de organele de cercetare zile întregi, se corelează cu măsurile consemnate în raportul cu propunerea de introducere a mijloacelor I.C.D.T. în locuința acestuia, raport întocmit în 18 octombrie 1981 de M.I. – D.S.S. – I.J.B., conform căruia „Pătrunderea se va efectua sub pretextul efectuării unei percheziții la domiciliul lui C.M., cu acceptul mamei acestuia U.R. și în prezența acesteia. În acest timp, fiul său se afla în continuare la sediul inspectoratului, pentru cercetări”.

Și în planul de măsuri întocmit în dosarul de urmărire informativă în octombrie 1981, la pct. 1, este consemnată „Folosirea mijloacelor I.C.D.T., după reținere, pentru a stabili reacția mamei sale”.

Recurentul - pârât și-a axat apărările pe adresele din 09 septembrie 2005 și din 20 decembrie 2005 ale S.R.I. – U.M. și din 07 martie 2006 a C.N.S.A.S., conform cărora defunctul C.I.M. nu figurează în documentele și evidențele preluate de la fosta securitate.

Aceste adrese sunt însă infirmate așa cum a reținut și prima instanță de adresa din 11 iulie 2005 a C.N.S.A.S., din care rezultă că persoana respectivă a fost urmărită de securitate și a avut un dosar informativ compus din 174 file, la dosarul de fond fiind depuse fotocopiile unor file din acest dosar informativ, provenind de la C.N.S.A.S.

În consecință, reținerea fiului intimatei - reclamante pentru cercetări, la organele securității, a fost dovedită cu documente, în sensul art. 5 din O.U.G. nr. 214/1998.

Având în vedere toate aceste considerente, Înalta Curte va respinge recursul ca nefondat, în temeiul art. 312 alin. (1) C. proc. civ.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

DECIDE:

Respinge recursul declarat de pârâtul M.J. împotriva sentinței nr. 51 din 26 martie 2007 a Curții de Apel Suceava, secția comercială, de contencios administrativ și fiscal, ca nefondat.

Irevocabilă.

Pronunțată, în ședință publică, astăzi 12 octombrie 2007.